GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

qm facta narrat. S; qd agimus. qd cum bom de
redemptionis suę mysterio iubilant malos inui
dia inflammat. dū electi pficiunt rpbi adra
biem furoris excitant. a bona nascentia quia
noluit imitari pficunt. S; tam unt hęc etia
qui redemt non relinquit. Scriptum q̄ppe
est. fidelis aūt ds qui non patiet uos tempt̄ari
supra qm potestis. s; faciet cum temptatione
etiam pueniunt ut possitis sustinere. Nouit
enim conditor nr qndo exurgere pscutio
nis procellam sinat. a qndo exurgentem repri
mat. nouit p custodia nra restringere. qd etia
nos egredip mā exercitatione pmittit. ut sepe ue
nientis nos diluat procella ñ mergat. Vnde sequit.
Cuis eclusit hostis mare. quando erumpebat
quasi de uulua procedens. Quid enim mare n
si scīm. qd uulnam nisi ceptum carnalis cogi
tationis accipimus. Hoc enim loco uulue
nomine occulta a maliciosa carnalium co
gitatio designat. Quę uulua non ad pferen
dā plem cepit substantiā corpis. s; ad explen
dam nequitiā causam doloris. De hac uul
ua cordis uniquoq alias dr. Concepit dolorē.
a peperit iniquitatē. Per hanc uulua praui
ceptum cum mala cogitam. Pp hanc uul
uam parum. cum mala quę cogitauerit
operatur. Erumpebat q̄ mare quasi de uul
ua procedens. cum minarū sclarū fluct de carna
lis cogitationis iniquitate ceptis. in sce ecle unte
rritum seuirent. s; auctore dō hostis hoc
mare eclusum est. quia etia tumores pse
quentiū sancti uiri quasi quedā hostia op
positi sunt. ut eorū miraculis atq; reuieren
tia ipsequentiū frangerent. Humiliatis
q̄ppe dis terrenis principib; p eos scam ecle
siam supra mundi culmen euexit. a seuien
tes maris impetus erecta eius de ecle potes
tate cohercuit. S; huic seuienti mari quid
dis ferent audiam. Sequit. Cum ponerē
nubem uestimentū eius. a caligine illd qsi
pannis infantię obuoluerem. Mare seuiens
nube indutū. quia crudelitas pseuentium
stultitię suę uelamento uestit. Interposita enim
caligine infidelitatis suę. p spiritue ueritatis
lucem uidere ñ sufficit. a id qd agit p eru
delitatis impulsum. p cecitatis suę meritum
non agnoscit. Nam si cognouissent aut apls.
nunqm dnm glę crucifixissent. Hęc nubes
non solum solet infidelis extra positos pme
re. s; quos dā etiam uiuentes carnalit intra
ecclam tenebrare. Vnde sci qui aliene etiam
negligentię ęquiunt. a se pati estimant
qd ppeti alios sentiunt. dō orantes dicunt.
Oposuisti nubem. ne transeat oratio. de si
apte dicant. Oenti mtę terrenis uoluptatib;
assuetę curarum suarū fantasmata uisto iu
dicio obicis. quib; cam in ipsa orationis suę in
tentione confundis. a qm deliderii infirmi
dedtam non ignoras. recte cecatam ab intui
enda lucis tuę pspicuitate reuerberas. in
cum unte intendit. ipso a te cogitationū
suarum nubilo reflectat. a quę terrena hęc
assidue cogitat quia uult. hęc etiam toleret
in oratione cum non uult. Quia g ipsa pse
cutor nequitia supna dispensatione estrin
git. ne qntum uoluerit contra scos uiros
effrenet. pqm dixit cum ponerem nubem ue
stimentum eius. apte subdidit. Et caligine
illd quasi pannis infantię obuoluere. Pannis
q̄ppe infantię pedes uel bracha estringunt.
ne hac atq; illac dissoluta libertate iacent.
Quia g pscutores sce ecle instabilitate cor
dis inquieti. atq; huic scō dedti ñ gran
deua et puerilia sapiunt. qui qdem obscuri
tate et atq; caligine non intellectu sup
ni iu— dicii constringunt. ne tantum

74.